

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1981 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje świadczeń pieniężnych oraz określenia właściwości organów podatkowych w zakresie umarzania zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się do:

Dziennik Ustaw Nr 23

— 261 —

Poz. 119

- 1) niepodatkowych należności budżetowych jednostek gospodarki uspołecznionej, wynikających z przepisów normujących wpłaty (obciążenia) na rzecz budżetu Państwa,
 - 2) nie zwróconych w terminie do budżetu lub na rachunek jednostki nadrzędnej nadpłaconych (nadmiernie pobranych) dotacji budżetowych,
 - 3) opłat administracyjnych, pobieranych przez organy administracji państwowej na podstawie odrębnych przepisów,
 - 4) należności Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z tytułu składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe,
 - 5) składek na fundusz emerytalny rolników,
 - 6) należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i składek na cele emerytalne, w zakresie określonym przepisami art. 14—17, 20 i 21, 23—29, 30 ust. 4 oraz art. 40—49 ustawy.
- § 2. 1. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz budżetów terenowych do wysokości 50.000 zł w każdym rodzaju należności za rok podatkowy.
2. Naczelnicy gmin, naczelnicy miast oraz naczelnicy miast i gmin są uprawnieni do umarzania zaległości podatkowych osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 50.000 zł, przy czym łączna kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 50.000 zł.
3. Prezydenci miast i naczelnicy dzielnic są uprawnieni do umarzania zaległości podatkowych określonych w ust. 2, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 100.000 zł,

przy czym łączna kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 100.000 zł.

§ 3. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz budżetów terenowych oraz wszelkich zaległości podatkowych pozostałych podatników bez ograniczenia kwoty.

§ 4. Okręgowe zarządy dochodów państwa i kontroli finansowej są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz budżetu centralnego do wysokości 5.000.000 zł w każdym rodzaju należności za rok podatkowy.

§ 5. Należności Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z tytułu składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe — z wyjątkiem wchodzących w skład zobowiązania pieniężnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 11 listopada 1965 r. o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych (Dz. U. Nr 46, poz. 288 z późniejszymi zmianami) — umarza Państwowy Zakład Ubezpieczeń.

§ 6. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej uzasadniająca wniosek o umorzenie zaległości podatkowych sytuacją finansową jest obowiązana dołączyć do wniosku opinię banku finansującego jej działalność o aktualnej sytuacji finansowej i płatniczej.

2. Bank obowiązany jest wydać opinię, o której mowa w ust. 1, na żądanie zainteresowanej jednostki lub organu podatkowego.

§ 7. Granice uprawnień określone w § 2—4 stosuje się także wtedy, gdy zaległość podatkową stanowią tylko odsetki za zwłokę.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski